

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. januar 2009 — Consiglio Nazionale degli Ingegneri mod Ministero della Giustizia og Marco Cavallera (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-311/06) ⁽¹⁾

(Anerkendelse af eksamensbeviser — direktiv 89/48/EØF — godkendelse af eksamensbeviser — ingeniør)

(2009/C 69/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Sagsøgte: Ministero della Giustizia og Marco Cavallera

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16) — spørgsmål om anvendelse på en italiensk statsborger optaget i det spanske ingeniørregister efter anerkendelse af den pågældendes afgangsbrev fra ingeniøruddannelsen, idet ingeniøren dog aldrig har udøvet sit fag i Spanien; under sagen ansøges der om optagelse i det italienske ingeniørregister på grundlag af det kvalifikationsbevis, som giver adgang til erhvervsudøvelse, og som er udstedt i Spanien

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed kan ikke påberåbes med henblik på at få adgang til et lovreguleret erhverv i en værtsmedlemsstat, såfremt vedkommende er indehaver af et bevis udstedt af en anden medlemsstats myndighed, som ikke attesterer en uddannelse henhørende under denne medlemsstats uddannelsessystem og ikke er baseret på en eksamen eller erhvervs erfaring opnået i nævnte medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. januar 2009 — Gerhard Schultz-Hoff mod Deutsche Rentenversicherung Bund (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf og House of Lords (Tyskland og Det Forenede Kongerige))

(Forenede sager C-350/06 og C-520/06) ⁽¹⁾

(Arbejdsvilkår — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — ret til årlig betalt ferie — sygeorlov — årlig ferie, som falder sammen med sygeorlov — godtgørelse for en årlig betalt ferie, der ikke er holdt ved udløbet af arbejdskontrakten på grund af sygdom)

(2009/C 69/04)

Processprog: tysk og engelsk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf og House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gerhard Schultz-Hoff (sag C-350/06) og Stringer m.fl. (sag C-520/06)

Sagsøgte: Deutsche Rentenversicherung Bund (sag C-350/06) og Her Majesty's Revenue and Customs (sag C-520/06)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Düsseldorf og House of Lords — fortolkning af artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — retten til en årlig betalt ferie er undergivet følgende betingelser: faktisk tilstedeværelse på arbejdspladsen, bevarelse af arbejdsdygtigheden under ferien, og at ferien ikke kan holdes efter en bestemt dato i det følgende år — ret for en arbejdstager, som har sygeorlov på ubestemt tid, til at tage ferie inden for den periode, sygeorloven varer — ret for en arbejdstager, som afskediges inden for den periode, hvor han har sygeorlov, til en godtgørelse for den ferie, han ikke har holdt inden for referenceåret

Konklusion

1) Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale retsforordninger eller praksis, hvorefter en arbejdstager, som er på sygeorlov, ikke er berettiget til at holde en årlig betalt ferie i løbet af den periode, hvor han har sygeorlov.

- 2) Artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt ferie bortfalder ved udløbet af referenceperioden og/eller en overførselsperiode, der er fastsat ved national ret, selv når arbejdstageren har haft sygeorlov i hele eller en del af referenceperioden og været uarbejdsdygtig indtil arbejdsforholdets ophør og derfor ikke har kunnet gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie.
- 3) Artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter eller praksis, hvorefter der ikke ved arbejdsforholdets ophør udbetales nogen finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, som ikke er holdt, til en arbejdstager, som har haft sygeorlov inden for hele eller en del af referenceperioden og/eller overførselsperioden, og som derfor ikke har kunnet gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie. Også beregningen af denne finansielle godtgørelse skal foretages på grundlag af arbejdstagerens normale løn, som han fortsat skal have udbetalt under den hvileperiode, som svarer til den årlige betalte ferie.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.
EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. november 2008 — Heemskerk BV, Firma Schaap mod Productschap Vee en Vlees (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene))

(Sag C-455/06) (¹)

(Forordning (EF) nr. 615/98, nr. 1254/1999 og nr. 800/1999 — direktiv 91/628/EØF — eksportrestitutioner — beskyttelse af kvæg under transport — kompetence for en forvaltningsmyndighed i en medlemsstat til i strid med den erklæring, som er afgivet af embedsdyrlægen, at afgøre, at det transportmiddel, som er anvendt til transport af dyr, ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne — kompetence for domstolene i medlemsstaterne — prøvelse af egen drift af anbringender med grundlag i fællesskabsretten — national regel om forbud mod reformatio in pejus)

(2009/C 69/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heemskerk BV, Firma Schaap

Sagsøgt: Productschap Vee en Vlees

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse -College van beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 2, stk. 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19), artikel 33, stk. 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21), Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17) og af Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11) — spørgsmålet, om forvaltningsmyndighed i en medlemsstat har kompetence til at beslutte, i modstrid med embedsdyrlægens erklæring, at transportmidlet ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne — vurdering på grundlag af kriterierne i den pågældende medlemsstat eller i den stat, der er flagstat for det skib, hvormed dyrene transporteres — medlemsstaternes retters kompetence

Konklusion

1) Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport, navnlig artikel 1 og artikel 5, stk. 3 og 7, skal fortolkes således, at den nationale myndighed, som er kompetent til at udbetale eksportrestitutioner, er beføjet til at afgøre, at en dyretransport ikke er blevet udført i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995, selv om embedsdyrlægen i medfør af den nævnte forordnings artikel 2, stk. 3, har attesteret, at transporten var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Som grundlag for denne konklusion skal den kompetente myndighed basere sig på objektive oplysninger vedrørende dyrenes velfærd, der rejser tvivl om pålideligheden af de dokumenter, som er fremlagt af eksportøren, idet denne i givet fald har bevisbyrden for, at de oplysninger, som den kompetente myndighed påberåber sig til støtte for, at direktiv 91/628, som ændret ved direktiv 95/29, ikke er blevet overholdt, er irrelevante.

2) Når et skib er godkendt af flagmedlemsstaten til transport af dyr for et bestemt areal, skal den kompetente myndighed i eksportmedlemsstaten basere sig på denne godkendelse ved vurderingen af, om fællesskabsbestemmelserne vedrørende dyrs velfærd under transport er blevet overholdt.